

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 19. Rok: 2026 Číslo: 07.

Vydané pre vnútornú potrebu farnosti

Žime z viery vo vzkrieseného Krista aj uprostred skúšok dnešného sveta (Z myšlienok pápeža Leva)

Na Druhú veľkonočnú nedeľu, ktorú svätý Ján Pavol II. zasvätil Božiemu milosrdenstvu, v evanjeliu čítame o zjavení zmŕtvychvstalého Ježiša apoštolovi Tomášovi.

Táto udalosť sa odohráva osem dní po Veľkej noci, keď je spoločenstvo zhromaždené spolu. Práve tam Tomáš stretáva Učiteľa, ktorý ho vyzýva, aby videl stopy po klincoch, vložil ruku do rany na jeho boku a uveril (*porov.* v. 27). Je to scéna, ktorá nás vedie k zamysleniu nad naším vlastným stretnutím so zmŕtvychvstalým Ježišom. Kde ho možno nájsť? Ako ho spoznať? Ako veriť?

Svätý Ján, ktorý túto udalosť opisuje, nám dáva presné usmernenia: Tomáš stretáva Ježiša na ôsmy deň, v zhromaždenom spoločenstve, a spoznáva ho podľa znakov jeho obety.

Z tejto skúsenosti vyviera jeho vyznanie viery – najvyššie z celého štvrtého evanjelia: „Pán môj a Boh môj!“ (v. 29).

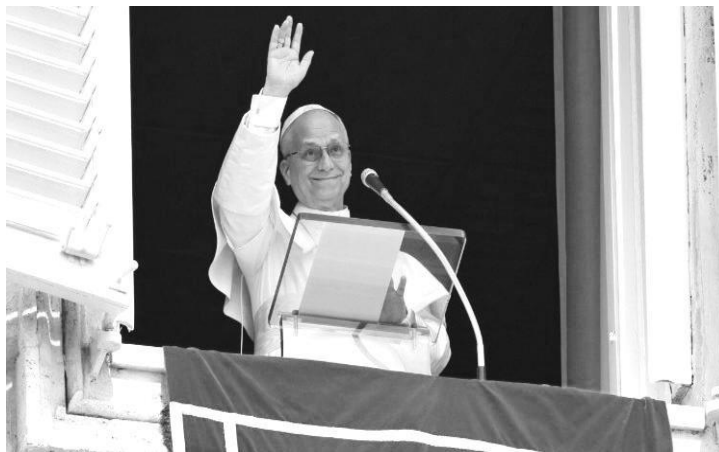
Samozrejme, veriť nie je vždy jednoduché. Nebolo to ľahké pre Tomáša a nie je to jednoduché ani pre nás. Viera potrebuje byť živá a posilňovaná. Preto nás Cirkev v „ôsmy deň“, teda každú nedeľu, pozýva robiť to, čo robili prví učeníci:

zhromažďovať sa a spoločne sláviť Eucharistiu.

V nej počúvame Ježišove slová, modlíme sa, vyznávame svoju vieru, v láske sa delíme o Božie dary, obetujeme svoj život v spojení s Kristovou obetou a prijímame jeho Telo a Krv.

Potom sme poslaní stať sa svedkami jeho zmŕtvychvstania. Nedeľná Eucharistia je nevyhnutná pre kresťanský život.

Niektorí mučeníci africkej Cirkvi z prvých storočí – mučeníci z Abitiny – nám o tom zanechali krásne svedectvo. Keď dostali ponuku zachrániť si život pod podmienkou, že sa zrieknu slávenia

Eucharistie, odpovedali, že nemôžu žiť bez slávenia dňa Pána.

Práve tam sa naša viera živí a rastie. Práve tam sa naše – hoci obmedzené – úsilie z Božej milosti spája ako skutky údov jedného tela, Kristovho tela, do uskutočňovania jedného veľkého plánu spásy, ktorý zahŕňa celé ľudstvo.

Práve prostredníctvom Eucharistie sa aj naše ruky stávajú „rukami

Zmŕtvychvstalého“, svedkami jeho prítomnosti, jeho milosrdenstva a jeho pokoja – v znameniach práce, obiet, choroby i pribúdajúcich rokov, ktoré sú do nich často vpísané ako nežnosť pohladenia, stisku ruky či skutku lásky.

Drahí bratia a sestry, vo svete, ktorý tak veľmi potrebuje pokoj, nás to ešte viac zaväzuje byť vytrvalí a verní nášmu eucharistickému stretnutiu so Zmŕtvychvstalým, aby sme z neho vychádzali ako svedkovia lásky a nositelia zmierenia.

Cirkev je veľký ľud v službe zmierenia a pokoja, ktorý kráča bez váhania vpred – aj keď odmietnutie logiky vojny môže priniesť nepochopenie

a pohrdanie. Ohlasuje evanjelium pokoja a učí poslúchať Boha viac ako ľudí, najmä keď ide o nekonečnú dôstojnosť iných ľudských bytostí, ohrozenú neustálym porušovaním medzinárodného práva.

Nech nám v tom pomáha Presvätá Panna Mária, blahoslavená preto, že uverila bez toho, aby videla (porov. Jn 20, 29).

Tajomstvo Boha

(Z katechizmu Gréckokatolíckej cirkvi *Svetlo pre život*)

Boh je tajomstvo – potrebujeme to uznať, ak ho chceme skutočne poznať. Naše predstavy o Bohu sa ukazujú ako neprimerané, pretože Boh existuje mimo priestorových a časových obmedzení, ktoré nás limitujú.

Zatiaľ čo my sa pokúšame pochopiť Boha, Boh vyhľadal nás a zjavil sa nám spôsobmi, ktoré môžeme čiastočne pochopiť. A tak to, čo vieme o Bohu, pochádza z jeho zjavenia sa ľudstvu v priebehu dejín. Neprimeraná predstava o Bohu môže totiž brániť skutočnému poznaniu Boha.

Tajomstvá nás fascinujú aj desia – je to inštinktívny strach z neznámeho. Neznáme teda naháňa strach, ale tajomstvo je niečo, čo dáva nádej, že to, čo je zahalené, je možné odhaliť aspoň v rámci našich obmedzení.

Nemali by sme si zúfať, či vieme čokoľvek o Bohu, pretože Boh nám zjavuje čosi z tajomstva.

V Starom zákone Boh povedal Mojžišovi, že nemôže vidieť jeho tvár (porov. Ex 33,20). Keď však Mojžiš trval na svojom a pýtal sa Boha na meno, dostal tajuplný odpoveď: „Boh odpovedal: Boh povedal Mojžišovi: *„Ja som, ktorý som!“* - a dodal: *„Toto povieš Izraelitom: „Ja-som“ ma poslal k vám!“* (Ex 3, 14). Už toto nám ukazuje, že to,

čím Boh je sám v sebe, nie je poznateľné kvôli ľudskej obmedzenosti.

Boha spoznáваме najlepšie, keď k nemu spejeme odmietaním falošných predstáv o ňom a neustálym očisťovaním svojej idey Boha. Práve toto vedomie, že Boha nemôžeme úplne pochopiť, nás otvára nekonečnu.

Uvedomením si vlastnej nedokonalosti, môžeme byť zameraní na rast v cnosti a múdrosti. Slovanmi sv. Gregora: *„Je možné, že ľudská dokonalosť spočíva práve v tomto neustálom raste v dobre“.*

Božia sláva sa často zjavila ako oblak, ktorý znamenal tak jas, ako aj temnotu. Keď Boh dal Mojžišovi zákon, *„tu zostúpila na vrch Pánova sláva a oblak ho zahaľoval šesť dní. V siedmy deň zavolať z oblaku Mojžiša (Ex 24,16). Pán sa zjavoval izraelskému ľudu ako oblak, ktorý ho viedol od faraóna cez púšť do zasľubenej krajiny.*

Prorok Ezechiel opísal Božiu prítomnosť v chráme: *„Vtom sa Pánova sláva zdvihla sponad cherubínov na prah domu, dom sa zaplnil oblakom a nádvorie bolo plné lesku Pánovej slávy“ (Ez 10,4).* Keď sa Pán Ježiš premenil na vrchu Tábor, bol spolu s učeníkmi zatienený jasným oblakom (porov. Mt 17, 5).

Oblak je obrazom našej skísenosti s Bohom, pretože ako oblak, aj naše poznanie Boha je jasné i zastreté.

Obraz oblaku je často používaný na znázornenie tajomstva vzťahu Boha s človekom, ale Boh sa zjavil ľuďom aj inými spôsobmi: „Pán sa však rozprával s Mojžišom z tváre do tváre, ako keď sa niekto rozpráva so svojim priateľom“ (Ex 33, 11). Toto ukazuje, že tajomstvo sa neskrýva, ale odhľuje.

S Bohom sa stretávame v tých obyčajných ľudských skúsenostiach. Vo Svätom Písme je mnoho zjavení sa Boha, ktoré je človek schopný zachytiť zmyslami. Niektoré sú sprevádzané ohňom, zemetrasením či búrkami.

Jedným z najmocnejších stertnutí sa s Bohom v Starom zákone je jemné zjavenie sa Boha Eliášovi na vrchu Horeb. Eliášovi bolo povedané, že Boh prejde okolo. Prešiel silný vietor, zemetrasenie aj oheň, ale Boh v nich nebol prítomný. „A po ohni tichý, lahodný šum. Keď to Eliáš počul, zahalil si tvár plášťom, vyšiel a zastal pri vchode do jaskyne“ (1 Kr 19, 12 – 13). Tu teda prehovoril Pán. Boh je tichým, lahodným šumom, ktorý sa nám prihovára v tichu a pokoji.

Ako kresťania veríme, že plnosť Božieho zjavenia je v našom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorého vyznávame ako „zrodeného z Otca pred všetkými vekmi.

Svetlo zo svetla, pravého Boha z pravého Boha, zrodeného, nie stvoreného, jednej podstaty s Otcom, skrze ktorého bolo všetko stvorené“.

Takto samotný Ježiš je jediný primeraný obraz Boha: „Ježiš mu vrazil: *"Filip, toľký čas som s vami a nepoznáš ma?! Kto vidí mňa, vidí Otca. Ako môžeš hovoriť: "Ukáž nám Otca?!"* (Jn 14, 9).

Tradícia stotožnila Krista s Tým, ktorý zjavil svoje meno Mojžišovi. Tajuplné Božie meno v hebrejčine „*Ktorý – Som*“ preložené do gréčtiny používané to isté slovo pre Jednorodného Boha, teda Ježiša Krista.

Na sviatok Premenenia Pána (6. august) spievame v tropári, že na vrchu

Tábor Ježiš zjavil učeníkom „*svoju slávu nakoľko toho boli schopní*“. Takisto v kondáku tohto sviatku: „*ako im ľudská prirodzenosť umožnila*“. Takže Božie zjavenie nie je obmedzené Božou láskou, ale ľudskou neschopnosťou pochopiť Boha.

Boha niky nemôžeme poznať úplne, ale môžeme ho poznať čoraz lepšie. Keď nás k sebe priťahuje, strácame svoje detské predstavy o Bohu a rastieme, aby sme ho poznali ako ako milujúceho a súcitného. Toho, ktorý sa nám dáva skrze Ježiša Krista v božskej liturgii, v ktorej nahliadame do hĺbky a šírky Božej lásky k nám a do jeho mystického zjednotenia s nami.

Liturgický program

Liturgický program po 3. nedeli po Pasche

od 20.04. do 26.04. 2026

Pondelok 20.04.	Prep. otec Teodor Trichinas	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Mária, Božena 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Anna, Pavol 2. † Mária, Júlia
Utorok 21.04.	Sv. muč. Teodor z Pergy	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Štefan, Anna... 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Ján 2. † Mikuláš, Mária, Mária
Streda 22.04.	Prep. otec Teodor Sykeónsky	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján, Mária 17:00 Veľká Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Ján (panychída) 2. † Anna, Andrej, Mikuláš, Andrej, Ján...
Štvrtok 23.04.	Sv. a slávny veľkomočeník, triumfátor a divotvorca Juraj	07:30 sv. lit. (csl.) † Ján 18:00 sv. lit. (slov.) † Miroslav, Michal, Anna
Piatok 24.04.	Sv. muč. Sáva Stratilát zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) * Peter, Katarína, Lenka, Jakub 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Ľubomír 2. † František, Jozef, Pavol, František...
Sobota 25.04.	Sv. apoštol a evanjelista Marek	07:00 sv. lit. (csl.) 1. † Mária 2. † Andrej 17:00 Veľká Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Andrej
Nedeľa 26.04.	4. nedeľa po Pasche - o porazenom Sv. hieromuč. Bazil, amázijský biskup hl. 3 Zbierka: Kňazský seminár	07:30 sv. lit. (slov.) * Dušan, Adriána, Peter... 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) 1. * Ján, Juraj s rod. 2. Milan, Lukáš, Marek 17:15 Večiereň (slov.) 18:00 sv. lit. (slov.) * Peter s rod.

Liturgický program

Liturgický program po 4. nedeli po Pasche od 27.04. do 03.05. 2026

Pondelok 27.04.	Sv. hieromuč. Simeon, Pánov príbuzný	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Miroslav (panychída) 2. † Vasil', Anna, Anna, Štefan
Utorok 28.04.	Sv. mučeníci Dadas, Maxim a Kvintilián	06:30 sv. lit. (csl.) † Michal, Andrej, Júlia 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Mikuláš 2. † Andrej, Anna, Ján, Anna
Streda 29.04.	Deviati sv. mučeníci z Kyzica. Prepodobný Memnón Divotvorca	06:30 sv. lit. (csl.) † z rod. Pintérovej, Hriseňkovej 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Juraj 2. † Marián (panychída)
Štvrtok 30.04.	Sv. apoštol Jakub, brat sv. Jána Teológa	06:30 sv. lit. (csl.) * Ľubomír 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Anna, Zuzana (panychída) 2. † Miroslav, Štefan, Zuzana, Štefan
Piatok 01.05.	Sv. prorok Jeremiáš zdržanlivosť od mäsa deň pracovného pokoja	07:30 sv. lit. (csl.) * SSR a NSI 18:00 sv. lit. (slov.) * SSR a NSI
Sobota 02.05.	Sv. Atanáz Veľký	07:00 sv. lit. (csl.) † Helena, Ján a ost. z rodiny 10:30 sv. lit. (slov.) Slávnostné sv. prijímanie 17:00 Veľká Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Juraj, Helena
Nedeľa 03.05.	5. nedeľa po Pasche - o Samaritánke Odchod do večnosti prep. otca Teodóza Pečerského hl. 4	07:30 sv. lit. (slov.) * Gabriela 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 10:30 sv. lit. (slov.) Slávnostné sv. prijímanie 17:15 Večiereň (slov.) 18:00 sv. lit. (slov.) * Mária s rod.

Nedeľa myronosičiek (Liturgický kalendár Päťdesiatnice)

Tretiu nedeľu po Pasche slávime sviatok svätých žien myronosičiek. Tiež aj pamiatku Jozefa z Arimatey, ktorý bol jeden zo sedemdesiatich učeníkov, ale tajný. S nimi aj nočného učeníka Nikodéma.

Tieto ženy sú prvými a neklamnými svedkami zmŕtvychvstania a Jozef a Nikodém pochovania.

Nikodém bol zakrátko vyhnaný zo synagógy, lebo nesúhlasil s učením Židov. Jozef po tom, čo pochoval Pánovo telo bol Židmi hodený do priepasti, ale Božou mocou bol odtiaľ uchvátený a odišiel do svojej vlasti do Arimatey. Vzkriesený Kristus, držiaci okovy, sa mu zjavil a ukázal mu väčšiu slávu vzkriesenia.

Mnohí zo židovských stráži nemohli mlčať o tajomstve, ale s odvahou všetko čo sa stalo ohlasovali.

Ženy boli myronosičkami nazvané kvôli tomu, že nasledujúci deň po Pasche sa ponáhľali, aby podľa židovského zvyku pomazali Pánovo

telo, obvinili ho do plachiet a následne nechali uložiť do hrobu.

Zo strachu pred Židmi prišli nadránom, aby ho oplakávali a pomazali a keď prišli videli bieloskvúcich sa anjelov. Potom videli Krista a poklonili sa mu.

Bolo viacero myronosičiek, ale spomíname si len na tie, o ktorých píše evanjelisti.

Prvá medzi všetkými Mária Magdaléna, z ktorej Kristus vyhnal sedem zlých duchov. Tá po Kristovom nanebovstúpení prišla do Ríma, kde obvinila Piláta a veľkňazov že predali Ježiša smrti a novým slovom cisárovi Tibériovi zvestovala Krista Spasiteľa. Potom zomrela v Efeze. Druhou je Salome. Tretia je Jana, žena Chúzu, ktorý bol správca a staviteľ v Herodesovom dome. Štvrtá a piata sú Mária a Marta, Lazárove sestry. Šiesta je Mária Kleopasova. Siedma je Zuzana a mnohé iné, ako píše božský Lukáš, ktoré vypomáhali Kristovi a jeho učeníkom, zo svojich prostriedkov.

Prasknutá hlinená nádoba (príbehy pre potešenie duše)

V Číne jeden nosič vody mal dve veľké hlinené nádoby. Viseli na obidvoch koncoch palice, ktorú nosil na pleciah.

Na jednej bola prasklina, kým tá druhá bola dokonalá a vždy niesla plnú mieru vody.

Na konci dlhej cesty, ktorá trvala od potoka až k domu, prasknutá nádoba mala vodu už len do polovičky. Dva celé roky to takto išlo, nosič vody nosil do domu každý deň už len jeden a pol nádoby vody.

Samozrejme dokonalá nádoba bola pyšná na svoj výkon, veď to robila dokonale. Ale chúďa prasknutá nádoba sa hanbila za svoju nedokonalosť,

a cítila sa úboho, lebo bola schopná len polovičného výkonu.

Po dvoch rokoch súženia oslovila nosiča pri potoku: „*Hanbím sa, lebo voda tečie po celej ceste domov.*“

Nosič jej na to odpovedal: „*Všimla si si, že kvety rastú len na tvojej strane chodníka a nie na druhej strane? Je to tak preto, lebo ja som vždy vedel o tvojom nedostatku a na túto stranu cesty som rozosial semená kvetín. To ty si ich každý deň polievala, kým sme sa vracali do domu. Dva roky zbieram tieto krásne kvetiny, aby som si zdobil svoj stôl. Keby si nebola taká, aká si, tak by táto krása nerozžiarovala môj dom.*“

Druhí sú na vine

Istá sedliačka raz išla na trh. Plánovala tam predať maslo a kúpiť ryžu.

Čoskoro našla na trhu obchodníka s ryžou a dohodli sa na spoločnom obchode: ona mu predala svoje maslo a on jej ryžu.

Ale asi po hodine sa celá pobúrená vrátila k obchodníkovi s ryžou a hovorí mu: „*Vy, počujte, vaše kilo ryže váži o 50 gramov menej.*“

„*Naozaj?*“ čudoval sa obchodník. „*Veď ryžu som odvážil tým kilom masla, ktoré ste mi predali!*“